

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

5. Praeceptum Regis de episcopatu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

blimitas nec cuiuslibet judicium sœva cupidas refragare tenter. Et ut præsens auctoritas tam præsentibus quam futuris temporibus inviolata Deo adjutore permaneat, manus nostræ subscriptionibus infra roborare decrevimus.

Confirmatio de emunitate.

IV. Principali quidem clementia cunctorum decet accommodare aure benigna; præcipue qua pro compendio animarum a præcedentibus Regibus parentibus nostris ad loca sanctorum probantur esse indulta, devota debemus mente perpendere, & congrua beneficia, ut mereamur in mercedem esse particeps, non negare, sed robustissimo jure per nostris oraculis confirmare. Igitur apostolicus vir ille, illius civitatis Episcopus, clementiae regni nostri suggestus eò quod ille Rex per suam auctoritatem sua manu subscriptam de villas Ecclesiæ suæ illius, quod ad præsens possidebat, vel quod à Deo timentibus hominibus ibidem inantea delegabatur, integrum emunitatem concessisset ut nullus judex publicus ad causas audiendum, vel feda exigendum, nec mansiones aut paratas faciendum, nec fidejussores tollendum, nec homines ipsius Ecclesiæ de quilibet causas distringendum, nec nullas redhibitiones requirendum, ibidem ingredere non præsumatis; sed sicut ipse beneficius à jam dictis Principibus ad jam dicta Ecclesia fuit indulitus & usque modo conservatus, ita & deinceps per hanc nostram auctoritatem generaliter confirmatum in Dei nomine perenniter maneat inconvulsum; & quicquid exinde sicutus noster poterat sperare, in luminaribus ipsius Ecclesiæ in perpetuum proficiat. Et ut hæc auctoritas tam præsentibus quam futuris temporibus inviolata Deo adjutore possit constare, subitus eam propria manu decrevimus robore.

Præceptum de episcopatu.

V. Ille Rex viro apostolico illo Episcopo. Quamvis nos administrandum gubernandumque rerum statum præcelsis occupationibus regiæ sollicitudinis cura constringat, nihil tamen tam principali quam Principe dignum est ut cum a pastorali paululum aberrat plebs destituta præsidio, pro salute animarum hujusmodi personis locis celsioribus pontificalem propiciat committere dignitatem in quibus maneat duplice sermo, ut populus magistrum, aëtus Christi imitetur discipulus; qui plebem non minus pietate quam fervitate constringat, qui sciat commissa sibi talenta assidue prædicationis sermonibus expolire, & adquisita multiplicataque gre-
gis sui salute, ad ovile dominico nullis mali-
culis sordidato valeat præsentare. Et quia cognovimus sanctæ recordationis Domino illo urbis illius antestite evocatione divina ab hac luce migrasse, de cuius successore sollicitudine congrua una cum Pontificibus vel proceribus nostris pleniū tractantes, decrevimus inlustri viro aut venerabili illo in ipsa urbe pontificalem in Dei nomine committere dignitatem; quem plerunque apud animos nostros & actio probata commendat, & nobilitatis ordo sublimat, ac morum probitas, vel mansuetudinis & prudentiæ honestas exornat. Qua de re statuta præsentibus ordinamus ut cum adunatorum caterva Pontificum, ad quos tamen nostræ serenitatis devotione scripta

A a iiij

pervenit, ipsum, ut ordo postulat, benedicere vestra industria studeat & voluntatis nostrae deliberationem referatis oraculis publicare, atque effectum Domino annuente fortire: quatenus dum Ecclesiam sibi à dispensatione divina commissam strenue regere atque gubernare videtur, nobis apud aeternum retributorem mercenarum suffragia largiantur, & ille pro peccatorum nostrorum mole indesinenter immensem Dominum debeat deprecare.

Indiculus Regis ad Episcopum ut aliam benedicat.

V I. Domino sancto sedis apostolicae dignitate colendo in Christo patrilli Episcopo ille Rex. Credimus jam ad vestram reverentiam pervenisse sanctæ recordationis illum illius urbis antestitem evocatione divina de praesentis seculi luce migrasse: de cuius successore sollicitudine congrua cum Pontificibus vel primatibus populi nostri pertractantes, decrevimus inlustri viro illo, aut venerabili viro illo, ad prefatam urbem pontificalem regulariter Christo auspice committere dignitatem. Et ideo salutationum iura dignum debito honore solventes, petimus ut cum ad vos pervenerit, ipsum, ut ordo postulat, benedicere vestra sanctitas non moretur, & junctis vobifcum vestris comprovincialibus, ipsum in supra scripta urbe Pontificem conferare Christo auspice debeat. Agat ergo almitas vestra ut & nostra voluntatem devotionis inconstanter debeat, tam vos quam ipse pro statu regni nostri iugi invigilatione pleniū exoretis.

Concessio civium pro episcopatu.

V II. Suggestio piissimo ac præcellentissimo fratri illo Regi vel seniori commune illius, à servis vestris, quorum subscriptiones vel signacula subter tenentur inserta. Principalitatis vestre circumspeta clementia novit justa potestibus dignanter adnuere, suo moderaminis judicio ponderante, praesertim cum illa depositur generali prece, cunctorum voce, communiter quod proficiat, constanter Ecclesiæ regimen pullulare quod & ipsæ regali clementia pro�t salutis pariter ac mercedis. Quoniam sanctæ memoriae vir apostolicus ille, illius urbis Episcopus, fine adpropinquante ab hac luce migravit, tempore naturæ completere, ne defititura sint, quod absit, oves decadente pastore, in loco ejusdem suppliciter postulamus ut instituere dignemini inlustrem virum illum

aut venerabilem illum cathedrae illius successorē, in quo est præpicuita sublimis, ingenuitas nationis, elegantia refulgens, diligentia castitatis, caritatis locuplex voluntas. Inrefragabiliter manu nostra hunc consensum decrevimus roborare.

Charta de ducatu, patritiatu, vel comitatu.

VIII. Præpicue regalis in hoc perfecta conlaudatur clemensia ut inter cuncto populo bonitas & vigilansia requiratur personarum; nec facile cuilibet judicariam convenientem committere dignitatem, nisi prius fides seu strenuitas videatur esse probata. Ergo dum & fidem & utilitatem tuam videmur habere comportam, ideo tibi actionem comitatus, ducatus, ac patritiatu in pago illo, quem antecessor tuus ille usque nunc visus est egisse, tibi ad agendum regendūmque commisimus; ita ut semper erga regimine nostro fidem inlibatam custodias, & omnis populus ibidem commandentes, tam Franci, Romani, Burgundiones, quam reliquias nationes sub tuo regimine & gubernatione degant & moderentur, & eos recto tramite secundūm legem & consuetudinem eorum regas, viduis & pupillis maximus defensor appreas, latronum & malefactorum scelerā te severissimè reprimantur; ut populi bene viventes sub tuo regimine gaudentes debeat consistere quieti; & quicquid de ipsa actione in fisci ditionibus operatur, per temeripsum annis singulis nostris araris inferatur.

Indiculus ad alium Regem, cùm legatio dirigitur & verbis suggestur commendatitius.

IX. Domino glorioso atque præcellentissimo fratri illo Regi in Dei nomine ille Rex. Desideratus eventus fidelissimam nobis obtulit facultatem, qua vestre serenitati salutationis honorificientiam præbeamus, eo videlicet dilectionis affectu prosperitatē vestre celitudinis cognoscere cupientes quo vestram gloriam erga nos fraternitatis individuam arbitramur. Proinde præsentes viros inlustres illo & illo ad præsentiam fraternitatis vestre direximus, quibus, ut vestram gloriam concedet, benignissima tranquillitate suscepimus, petimus ut dum officium legationis iunctæ peregerint, responsis vestre clementia præmoniti, ad referendum salutis indicium sacræ vestris litteris honorentur.

Rescriptio ad Regem.

X. Domino gloriissimo atque præcellentissimo & à nobis cum summo cari-